

paa, at Udgifterne ved Loven og ved Ændringerne paa op imod et Par Hundrede Tusinde vil indtræde med det samme, hvorimod Beparelserne først vil indtræde lidt efter lidt, efterhaanden som de forskellige Omnormeringer bliver effektive. Dette Tal for Udgiften: 51 180 Kr. er udregnet paa samme Maade som ved Opgørelsen af Udgifterne ved tidligere Normeringslove.«

Indenfor Folketings-Udvalget tiltraadte et Flertal, bestaaende af Socialdemokrater, Konservative og Radikale, det forelagte Lovforslag og forskellige dertil af Finansministeren stillede Ændringsforslag. Venstres Medlemmer af Udvalget bemærkede, at de „udtalte allerede ved Behandlingen af sidste Aars Normeringslov Betæneligheder ved at gaa med til de da foreslaaede Forøgelse af Avancementsstillingernes Antal, men under Hensyn til, at det samlede Udvalg da enedes om at udtale i Betænkningen, at „Udvalget vilde finde det heldigt, om man tilstræbte at naa til en Ordning, hvorefter Forslag af større økonomisk Betydning eller Forslag, der betyder en principiel Ændring i Tjenestemandslovens Regler, kun kunde foretages med større Mellemlum, og saaledes, at den aarlige Normeringslov i Overensstemmelse med, hvad der i sin Tid har været tilsigtet af Lønningskommissionen, kun omfattede Oprettelse eller Nedlæggelse af Stillinger, naar ydre Forhold gav Anledning dertil, samt mindre væsentlige Omplaceringer og Anciennetetsforbedringer“, sluttede man sig til de stillede Forslag.

Mindretallet kan imidlertid ikke erkende, at man fra Ministeriets Side ved det foreliggende Forslag til Normeringslov for 1926—27 har taget Hensyn til denne Udtalelse fra det samlede Lønningsudvalg, idet man, navnlig hvad Avancementsstillinger angaar, endog foreslaar en usædvanlig stor Forøgelse af disse. Tillige maa Mindretallet udtale, at den paa dette Normeringslovforslag i Henhold til Tjenestemandslovens § 46, Stykke 3, foretagne Regulering af visse Tjenestemandstillinger ikke nødvendigvis, saaledes som her foreslaaet, bør resultere i, at mange af disse Stillinger rykkes op i en højere Lønningsklasse og dermed foraarsager forøgede Udgifter, uden at der foretages Nedsættelser i tilsvarende Omfang.

Selv om Mindretallet har Sympati for adskillige af de stillede Forslag om Avancementsforbedringer for de paa-gældende Tjenestemænd, mener man, under Hensyn til det ovenfor anførte og tillige under Hensyn til Statens økonomiske Forhold samt under Hensyn til, at Forholdene indenfor de private Erhverv tegner sig meget mørke, hvorfor det